

[NIEZBEDNIK *sb m*

niezbednik, niezbędnik.

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w niezbedny).

sg N niezbednik. ◇ V niezbędniku.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. *Ten, kto jest występny, zbrodniczy; prawdopodobnie też głupi:* gdy mu [Nikanorowi] mówili Żydowie [...] by thák okrutnie á thák nieludzkie nie czynił/ ále żeby ćcił dzień święty/ y onego ktory wlfyftko widzi: tedy on niezbednik [*ille infelix*; on niełczęny *WujBib*] pytał *Leop 2.Mach 15/3 (Linde)*; [król] przyzwawłfy Hermoná z przygrożenie^m/ rzekł: Ty niezbędniku/ wieleści kroć trzebá o to [zabicie Żydów] rofkázowác? *Leop 3.Mach 5/24 (Linde)*.

2. *Ten, kto uważa się za nieszczęśliwego:* Quid agam infoelix? Co mam tzynić niezbednik. *TerentMatKęť Q.*

Synonimy: 1. łotr, nędznik, nikczemnik, złoczyńca; 2. nieszczęśnik.

MK